

JOSEP GUIA

Les ovelles i el llop

El procés de substitució lingüística del català per l'espanyol té, a València (i una mica per tot arreu), una singularitat amarga (per dir-ho amb paraules de Joan Fuster): la dialectalització i l'empobriment del valencià, fins al punt de fer-ne una variant castellanitzada en lèxic, sintaxi i fonètica.

Per tal de donar carta de naturalesa i cobertura formal a aquesta maniobra s'ha creat l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, des de la qual faran bo tot el que tendesca a foragitar les formes comunes al català general i substituir-les per les pròximes o iguals a l'espanyol. Així, per exemple, refusen els mots "esmentar" o "desenvolupar", que són d'ús en el català general, i fan servir "mentonar" o "desenrotllar", que sonen a espanyol. O fan bó el barbarisme "gasto" per evitar el genuí "despesa". Per aquest camí, aviat caldrà una altra definició acadèmica de "valenciano", com ara: "*catalán castellanizado*" o "*dialecto castellano de raíz catalana*". Potser encara seran, aquestes, unes definicions massa catalanistes...

Els autòctons que col·laboren amb els hispanoparlants imperials en aquest afer no tenen vergonya. Com es pot pactar res favorable a la recuperació i dignificació de la nostra llengua amb els qui volen, ras i curt, la seua desaparició? Com pot pactar res sobre la llibertat l'esclau amb el senyor? Com poden pactar res sobre el menjar les ovelles amb el llop? Un amic versaire m'ha passat uns versos a l'estil de Jaume Roig (que tampoc no són de Roig), on descriu irònicament l'actitud submissa i venal de les ovelles catalanoparlants que pacten amb el llop espanyol:

Elles amb elles
ramat d'ovelles,
del president
llop prepotent
llepem la mà
que els satisfà
i els fa el cul gros.

Troben repòs
en la cadira,
toquen la lira,
calfen els ous,
cobren bons sous,
deixant-se fer
pel seu darrer:
i pel davant,
llephant, llephant,
perden la llengua,
amb minva i "mengua"
del clar llenguatge
d'antic llinatge
que és català.
Quin fer la mà
tal acadèmia!
Quina epidèmia
d'ovelles ddòcils!
Quin tall de fòssils
i d'arribistes!
Quines artistes
i quin can can!
Venen i van
tots a l'ensens
rere el consens
del "money, money",
sant matrimoni
que a tots els casa.
Tabula ras
n'hauem de fer
d'aquest femer.
I del senyor,
predicador
de butles falses,
en farem salses
ben capolat,
i escalivat,
en un solsit,
cap a Madrid
l'enviarem,
sense l'harem
que tant l'alegra;
blanca ni negra
tindrà a l'abast
per fer-ne el tast.
Que ja n'hi ha prou
de fotre's l'ou.

Tornem-hi, al fil: Com podem pactar el respecte a la nostra nació (i el reco-

neixement del seu dret a l'autodeterminació) amb els espanyols que la volen ocupada i destruïda? Des de fa més de cinc cents anys, amb la Inquisició i l'expulsió del jueus, fins al "nacionalcatolicismo" d'ahir i d'avui, passant per l'expulsió dels moriscos, el projecte de l'estat i de l'església espanyols ha estat la uniformació forçada, en llengua, condició nacional i creences, de la gent que habitava els territoris sota llur dominació.

Contra moros, jueus i catalans, heus ací la croada del racisme espanyol. I encara hi són: davant de la imparable (i, d'altra banda, justa i necessària) allau demogràfica d'immigrants del tercer món, a la recerca de pa i feina, el govern espanyol i la jerarquia catòlica han decidit que la immigració que els convé és la provinent de les antigues colònies d'Amèrica, perquè els fills de llurs "*conquistadores y misioneros*" són, com diuen ells, "*de nuestra lengua y de nuestra religión*". Per això, la immigració conflictivitzada i expulsable és l'africana, mentre que la bondadosa i promocionable és l'equatoriana. Cada dia se'n veuen menys dels primers i més dels segons, pels nostres carrers, i això no és natural. Cada dia ens fan veure pasteres de pobra gent africana que intenta arribar (i, sovint, no hi arriba) a les costes andaluses, però mai no ens mostren els grans avions que aboquen allaus d'hispanoparlants americans a l'aeroport de Barajas.

Els catalanoparlants hauríem de saber, d'una vegada per totes, que nosaltres no entrem en el projecte nacional espanyol, si no és com a objectiu a abatir, mitjançant una política genocida de substitució poblacional i lingüística. L'estat espanyol en sap molt, de neteja ètnica, que ja porta molts segles practicant-la. Amb ells no hi ha entesa possible. Sota ells, estem condemnats a l'extinció com a poble diferenciat. I els nostres que pacten amb ells només en trauran la paga pel servei prestat.